

ת"פ (כפר סבא) 25208-04-24 - אלון קנט אופרי נ' מדינת ישראל

ת"פ (כפר סבא) 25208-04-24 - אלון קנט אופרי נ' מדינת ישראל אלון אופרי

נ ג ד

מדינת ישראל

בית משפט השלום בכפר-סבא

[26.09.2024]

כבוד השופט, סגן הנשיא עמית פרץ

החלטה

לפני בקשה לביטול כתב האישום נוכח טענהראי קיומן חובת הידוע בדבר זכות השימוש.

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של חבלה חמורה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 14/8/23, התגלו ויכוח בין הנאשם לבן זוגה לשעבר (להלן: המתלון), במהלך התקשרה האחות לנายนם בבכי וטענה כי המתלון תקף אותה. הנאשם הגיע לבית האחות, הבחן במתלון וסטר בפנוי. האחות ניסתה להרחק את הנאשם מהמתלון, ובתווך כך, הפילה אותו ארצחה. המתלון תפש בשערות ראשו של הנאשם וזה הכה את המתלון באמצעות שני אגרופים לפניו. לאחר מכן, הנאשם תפש ברגלו של המתלון, הפילו ארצחה והכה אותו באמצעות אגרוף נוספת, בעוד האחות ניסתה להרחקו. כתוצאה מעשי הנאשם נגרם למתלון שבר בארוחת עיניו הימנית.

בקשה נטען כי הנאשם מסר בפתח חקירותו שהוא עבר להtagoor בתל אביב חדש לפני מועד החקירה, וכי אין זכר את כתובתו המדוקית. בהמשך, עת שוחרר הנאשם בערובה למעצר בית בביטו, מסר את כתובתו המדוקית בה ישאה במהלך מעצר הבית- רח' כביר 1 תל אביב. למורת זאת, מכתב הידוע נשלח לכתובות ישנה בפתח תקווה מספר פעמים וחזר. לטענת ב"כ הנאשם, המאשימה לא עשתה מאמץ מספק לאתר את כתובתו הנכונה של הנאשם באופן שהיא מאפשר להמציא לו את מכתב הידוע לכתובות אותה מסר בכתב העזרה. נטען כי פעולה זו מנוגדת להנחיות פרקליט המדינה הדורשות "שקיים סבירה" במקרים בהם מכתב הידוע חוזר. כתוצאה לכך, נפגעה זכותו של הנאשם לשימוש טרם הגשת כתב האישום.

מתגובה המאשימה עלה כי מכתב הידוע נשלח בדו"ר רשום לכתבתו של הנאשם, כפי שמצויה במערכות המשפט וUPI שמעודכנת ברישומי משרד הפנים, רח' אסתור המלכה 2פתח תקווה, לאחר זהה חזר, לא היה מקום לשלחו אותו לכתבתו שמסר הנאשם בכתב העורבה, שכן מדובר היה בכתבתו בה הנאשם היה אמור לשחות במעצר בית למשך 5 ימים בלבד. כמו כן צוין כי גם במועד כתיבת התגובה, כתובתו המעודכנת במשרד הפנים של הנאשם היה עדין אסתור המלכה 2 בפתח תקווה, וכי מעין במערכות המשפטיות עלה כי בשנים האחרונות הנאשם לא התקgor בטל אביב.

הנה כי כן, המחלוקת בין הצדדים מתמקדת בשאלת לאיזו כתובות היה צריך להישלח מכתב הידוע.

סעיף 60א(א) לחוק סדר הדין הפלילי קובע כדלקמן:

"רשויות הטבעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירות פשע תשלח לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה, אלא אם כן החלטת פרקליט מחוז או ראש ייחิด הטבעות, לפי העניין, כי קיימת מניעה לכך". (ההדגשה אינה במקורה).

אין חולק כי המאשימה שלחה את מכתב הידוע אל כתובתו של הנאשם המעודכנת במשרד הפנים בעיר פתח תקווה. אולם, לטעמי, בכך לא פעלła המאשימה באופן מהותי בהתאם לחובתה על פי סעיף 60א(א) לעיל. שכן, לדבר בכתבות רשותה, אך בעינינו זו לא הייתה הכתובת הידועה לרשות הטבעה.

כך, מתייך החקירה, שאין יותר ממנו בכדי לגבות את ידיעת הטבעה, עליה בבירור כי הנאשם כבר אין מתגורר בכתבות זו, שהרי מסר כי לאחרונה עבר לגרור בעיר אחרת, היא תל אביב. בהמשך, לצורך שחרורו למעצר בית בbijto (ולא בבית אדם אחר) השלים את פרטיו הכתובת בעיר זו. משמעו, על פי החקירה עצמה, הייתה ידועה לתגובה כתבות אחרת, ואליה היה מקום לשוחח, עוד מלכתחילה, את מכתב הידוע.

לא מצאתי ממש בטענות המאשימה כי נוכח הגבלת מעצר הבית לחמשה ימים, לא היה מקום להניח כי זה כתובתו הקבועה של הנאשם. טענה זו הייתה ראייה אילו היה מדובר במקרה שבו נחקר מרווח מביתו הקבוע מטעמים הקשורים בחקירתו /או בהגנה על מאן דהוא. אלא, שבעניןנו כתובות מעצר הבית ניתנה רק מחמת העובדה ביתו של הנאשם, ולא היה צורך להיזיקק לכתבות אחרת למעצר הבית שעלה שהמתלוון ואחותו הנගור בעיר אחרת- הוד השرون. במצב זה, ברי כי הנאשם המשיך לגרור אותה כתבות אף בתום תקופת מעצר הבית.

ادرבא, כאשר בתחילת חקירתו הבהיר הנאשם שעבר לגרור לאחרונה בתל אביב. במצב זה, מבין שתי הכתובות, בפתח תקווה ובתל אביב לפחות, זו שלא הייתה הגיונית הייתה דווקא הכתובת בפתח תקווה, כך שליחת מכתב הידוע דווקא לכתבות זו הייתה בבחינת כישלון ידוע מראש. כך לא אמורה לפעול רשות תביעה לצורך הגשמה מהותית של חובתה על פי חוק לידע נאשם בדבר זכותו לבקש שימוש, להבדיל מרשות תביעה שפועלת באופן טכני לצאת ידי חובה, במקרה הטוב.

על פי הפסיכיקה, לא בכל מקרה של הפרת החובה לידע נאשם בדבר זכותו לבקש שימוש, יבוטל כתב האישום לצורך עריכת השימוש, ובוחרת ניתן לרפא הפגם על דרך הורתת כתב האישום על כנו, תוך עריכת שימוש בדיעבד. עם זאת, בנסיבות שתוארו, התרשמתי שבמקרה זה הפגם היה בעוצמה גבואה, המציגica העברת מסר ברור למאשימה כי בשום אופן לא היה מקום לנוהג כפי שנagara, וזאת בדמות הצעד של ביטול כתב האישום. ודוק, ביטול לצורך עריכת השימוש, ולא מחמת כל טעם אחר.

בנסיבות אלה, כתב האישום מבוטל, והמאשימה תחתם עם ב"כ הנאשם מועד לעריכת שימוש.

המציאות תעבור עותק מהרחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"ג אלול תשפ"ד, 26 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.